

ئىسلام

په يامىكى پوخت سه بارهت به ئاينى ئىسلام به و

شىويهى له قورئان وسونه تدا هاتووه

(چاپىك به بىج باسكردنى به لگه كان) [1]

---

[1] چاپىكى تر هه يه سه بارهت به م په يامه كه به لگه كانى قورئان وسونه تى تيدا باسكراوه سه بارهت هه م سه له يه ك، بو خو پندنه وهى كليك له سه ر ئه م به سته ره بكه (به زمانى عه ره بى له به رده ستدايه ان شاء الله به زمانى كورديش له به رده ست ده بيت):

<https://islamhouse.com/ar/books/۲۸۳۰۰۷۱>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کتیبی کی گرنگه پیناسه یه کی پوختی ئاینی ئیسلامی له خو گرتوو و پروونکردنه وهی گرنگترین بنچینه ورینمای و جوانییه کانی ئاینی ئیسلامی تیدایه له قورئان و سونه تدا، وئهم کتیبه بو مسولمانان و بو نامسولمانانیش ده گونجیت به زمانه کانیان له هه موو کات و شوینیک سه ره رای جیاوازی حال و بارودوخ.

۱. ئیسلام په یامی خودایه بو هه موو خه لکی، کو تا په یامی خودایه بو مرو فایه تی هه تا قیامهت به ریا ده بیئت.

۲. ئیسلام ئاینیکی تاییهت نییه به ره گه زیکی دیاریکراو یان گه لیکدی دیاریکراو به لکو ئاینی خودایه بو هه موو خه لکی.

۳. ئیسلام په یامی خودایه که ته واوکاری په یامی پیغه مبه رانی پیشوو - علیهم الصلاة والسلام - بو ئومه ته کانیان.

۴. پیغه مبه ران - علیهم السلام - یه ک ئاینیان هه یه، به لام شه ریه ته کانیان جیاوازه.

۵. ئاینی ئیسلام بانگه شه ده کات هه روه کو بانگه شه ی پیغه مبه رانی پیشوو: نوح و ئیبراهیم و موسا و سوله یمان و داود و عیسا - علیه السلام - به ئیمان و با و ره ئیمان به وهی که په روه ردگار (الله) یه وئهو زاته خو لقی نه ره - الخالق - و پرو زیده ره وه - الرزاق - و ژبان ده به خشیت - المحیی - و زیندوو هه کان ده مرینیت - المیت - و هه موو شتیک مولکی ئه وه - مالک الملک - و هه موو کاروباری بوونه وه ره کان ئه و به رپوهی ده بات وئهو زاته مه زنه به ره ئفه ته - الرؤف - و میهره بانه - الرحیم - ه.

۶. الله -سبحانه وتعالى- خوی پهروهردگاره و خولقینه ره -الخالق-ه، وتهنها ئه و شایه نی په رسته به بی هیچ هاویه ش وشه ریکیک، و ناییت له گه ل په رسته خودا هیچ شتیک کی تر په رستریت.

۷. الله خولقینه ری هم موو شتیکه که له گه ردوون و ئاسمانه کانداهیه له و شتانه ی ده یانینین و له و شتانه ش که نایان بینین، هم موو شتیک جگه له (الله) دروستکراوه و مه خلوقه، و خوای گه و ره ئاسمانه کان و زهوی له شه ش رۆژدا دروستکرد.

۸. و خودا -سبحانه وتعالى- هیچ شه ریک و هاویه شتیک نییه نه له مولکیدا، نه له خولقاندندا، و نه له به رپوه بردندا، و نه له په رستندا.

۹. و (الله) -سبحانه وتعالى- باوکی که س نه بووه، و له دایک نه بووه، به لکو له سه ره تاوه هر بوونی هه بووه، و هیچ شتیک هاوشپوه ی ئه و زاته مه زنه نییه.

۱۰. خوای گه و ره تیکه لی هیچ شتیک ناییت و به رجه سته ناییت له هیچ یه کیک له بوونه و ره کاندیدا، به لکو زاتیک کی مه زن و پیرۆزه له سه ره وه ی بوونه و ره کانه له سه ره وه ی عه رشی مه زنه.

۱۱. (الله) -سبحانه وتعالى- به ره ئفه ته و میهره بانه به رامبه ر به به نده کانی بۆیه پیغه مبه رانی ناردوه و کتیبه ئاسمانیه کانی دابه زاندوه.

۱۲. خودا (الله) پهروهردگاریکی میهره بانه (الرحیم)ه، وتهنها زاتی مه زنی خوی لیپرسینه وه له به نده کان ده کات له رۆژی قیامه تدا کاتیک زیندوو یان ده کاته وه له گوره کانیا ن، بۆیه هر که سیک پاداشت ده دریته وه به پیی کرده وه که ی خیر یان شه ر بییت، ئه وه ی ئیماندار بییت و کرده وه ی چاک ئه نجامدات ئه و ا نیعمه ت و ئاسووده یی به رده و امی بۆ هه یه، و ئه وه ی کافر و بیباور بییت و کرده وه ی خراپ ئه نجامدات ئه و ا سزایه کی مه زنی بۆ هه یه له قیامه تدا.

۱۳. خودا (الله) - سبحانه و تعالی - ئاده می دروستکردن له خوّل (قور: گل) ونه وه کانی له پاش خوژی زور دهبین، بویه هه موو خه لکی بنچینه یان وه کو یه که، وهیچ ره گه زیک فه زلی به سه ر په گه زیکی تره وه نییه وهیچ گه لیک فه زلی به سه ر گه لیک تره وه نییه؛ مه گه ر به پی پله ی ئیمان وته قواداری وله خودا ترسی نه بیته.

۱۴. هه موو مندالیک له سه ر فیرهت له دایک ده بیته.

۱۵. هیچ مروفتیک به گونا هباری وتاوانباری له دایک ناییت وناییته میراتگری تاوانی هیچ مروفتیکی تر.

۱۶. ومه به ست وئامانج له دروستکردنی خه لکی: بو په رستنی خودایه به ته نها به بی بریاردانی هیچ شهریک وهاو به شیک.

۱۷. ئاینی ئیسلام ریژی له مروفت گرتووه (به پیاوان وئافره تانه وه)، وهه موو مافیکی به مروفت داوه وکردوویه تی به به رپر سیار له سه ر بژارده کانی وکرده وه کانی وهه لسوکه وته کانی ولپرسینه وه و به رپر سیاریه تی خستووه ته ئه ستو سه بارهت به هه رکرده وه یه ک که زیان له خوژی یان به خه لکی بگه یه نیته.

۱۸. وله ئاینی ئیسلامدا ئافرهت وپیاو یه کسانن له روانگهی به رپر سیاریه تی وپاداشت وسزادان.

۱۹. ئاینی ئیسلام ریژی له ئافرهت گرتووه وئافره تانی به هاوتای پیاوان داناوه (مه گه ر له هه ندیک حوکمی شهریهت وئو شتانه نه بیته که په یوه ندی به سروشتی پیاو وئافره ته وه هه یه)؛ واجبی کردووه له سه ر پیاو که خه رچی بکات ئه گه ر له توانایدا هه بوو، بویه باوک واجبه خه رچی بکات له سه ر کچه کانی، وکوره کان له سه ر دایک وخوشکیان ئه گه ر بالغ بوون وتوانایان هه بوو، وئافرهت له سه ر میرده که ی.

۲۰. مردن نه مان وتیاچوون نییه بو هه تاهه تایه، به لکو ده رچوونه له شوینی کرده وه ئه نجامدان بو شوینی پاداشت وه رگرتن به چاکه وخرابه، ومردن لاشه وروچ

ده گريته وه، ومردنی رۆح ئه و کاتهيه که له لاشه جيا ده بئته وه و پاشان بۆ ده گه رسته وه له پاش زیندوو بوونه وه له رۆژی قیامه تدا، وله پاش مردن رۆح ناچیت بۆ نیو لاشه يه کی تر و دووباره ژيانی نوی ناژیت له نیو لاشه ی مرۆفیکي تر دا.

۲۱. ئایینی ئیسلام بانگه شه ده کات بۆ باوه رهینان به بنچینه مه زنه کانی ئیمان که بریتیه له: باوه رهینان به خودا و فریشته کان و کتیبه ئاسمانیه کان وه کو ته ورات وئینجیل و زه بوور - پيش ده ستکاری کردیان و گورینان - و به قورئان، و باوه رهینان به هه موو پیغه مبه ران و باوه رهینان بۆ کۆتا پیغه مبه ر که موحه مه ده - صلی الله علیه و سلم -، و باوه رهینان رۆژی دوايي - قیامه ت -، و ده بیته بزاین که ئه گه ر ژيانی دونیا کۆتایی بووايه و بپرايه ته وه و ژيانیکی تر نه بووايه ئه و بوونمان ته نها بۆ گالته و گه پ و بی هۆ بوو، و باوه رهینان به قه زه و قه ده ر.

۲۲. و پیغه مبه ران - علیه السلام - پارێزراون (مه عسومن) له و په یامانه ی که ده یگه یه نن له لایه ن خودا وه، وه ره وه ها پارێزراون له توشبوون به هه رشتی که پیچه وانیه ئه قلی ته ندروست و ره وشتی جوان بیته، و پیغه مبه ران گه یاندنی په یامه کانی خودایان پیسپێردراوه بۆ به نده کانی، و پیغه مبه ران هه یچ تاییه تمه ندیه کی په ره و ردگاریتی یان خودایه تی (ئولوهیه ت: په رستن) یان نییه، به لکو ئه وان مرۆفیکن وه کو هه موو مرۆقه کان به لām جیا وازیان له وه دایه که خودا وه حییان (سروشیان) بۆ ده نیریت که په یامه کانی خودای تیدایه.

۲۳. و ئایینی ئیسلام بانگه وازی ده کات بۆ ته نها په رستنی خودا ئه ویش به بنچینه ی په رستنه مه زنه کان که بریتین له:

۱/ نوێژ کردن: که پیکهاتوه له وه ستان - قیام - و رکوع بردن و سوجه بردن و یادی خودا و ستایشکردنی و نزا کردن، که مسولمان له رۆژنیکدا ده بیته پینج جار

نوٲژ بکات، وهه موو جياوازيه کان نامٲنٲت له نوٲژدا کاتٲک هه ژار وده و له مه مند
وسه روک وخه لکي هه مووي ٲٲکه وه له يه ک رٲژدا راده وه ستن بو ٲنه نجامداني نوٲژ.

٢/ وزه کاتدان: ٲه ميش رٲژه يه کي که مه له سامان -به ٲٲي چند مه رج
ورٲژه يه ک که خواي گه وره برٲاري له سه ر داوه- که واجب له سامانه کان
ده ربه ٲندرٲت و بدرٲت به هه ژاره کان وٲه و چٲنانه ي که ديار ٲکراوه له شه رٲعه تدا له
سالتکدا يه ک جار.

٣/ روژوو گرتن: برٲتٲه له خوگرتنه وه له ٲه و شتانه ي روژوو ده شکٲنن به
درٲژايي روژه کاني مانگي ره مه زان، که مروف خو ي په روه رده ده کات له سه ر ٲٲراده ت
وتوانا وٲارا مگرتن.

٤/ هج کردن: ٲه ميش برٲتٲه له مه به ستي سه ردانٲکردني مالتي خواي
گه وره بو جٲبه جٲٲکردني هه ندٲک دروشم و په رستني ديار ٲکراوه له شاري مه ککه ي
ٲٲروژ له سه ر ٲه و که سانه واجب که له توانا ياندا هه يه (توانايي دارايي وجه سته يي)،
يه کٲک له جوانٲٲه کاني هه جکردن ٲه وه يه که هه مووي به يه ک ٲاراسته داوا له خودا
ده که ن وهٲچ جياوازيه ک نامٲنٲت له نٲوان مروفه کاندا چونکه هه موويان هه مان
جلیان له به ردايه و به يه ک شٲوه په رستنه کان ٲه نجامده دن.

٤٤. مه زنترن تايه تمه ندي په رستنه کان له ٲٲسلامدا ٲه وه يه که چونٲه تي
وکاتي ٲه نجامدان ومه رجه کانيان خواي گه وره له شه رٲعه تدا فه رماني ٲٲٲکردوه
وٲٲغه مبه رٲش -صلي الله عليه وسلم- گه يانددو و به تي، ومروف به هٲچ شٲوه يه ک
ده سٲکاري وگورٲانکاري تٲدا نه کردوه نه به زياد کردن ونه به که مکردن هه تاوه کو
ٲه مروش، وهه موو ٲه م په رستنه مه زنانه هه موو ٲٲغه مبه ران -عليه السلام-
بانگه وازٲيان بو کردوه.

۲۵. پیغهمبهری ئیسلام ناوی موحهمدی کوری عبداللهیه له نهوهی ئیسماعیل کوری ئیبراهیمه -علیهم السلام- له شاری مهککه له سالی ۵۷۱ز له دایکبووه، وله مهککه وهچی بۆ نێردرا وبوو به پیغهمبهر، وله پاشان کۆچی کرد بۆ مهدینه و به هیچ شیویهک له شیوهکان به شداری قهومهکهی نهبوو له بت په رستی وکارهکانی سهردهمی جاهیلیهت، تهنها له کردهوه باشهکان به شداریان بوو، وههه له سهه رهوشتی مهزن بوو پیش ئهوهی بییت به پیغهمبهر، وقهومهکهی به (صادق الامین) واته (راستگۆی دهستپاک) ناویان دهبرد، وخوای گهوره له تهمهنی چل سالیدا وهچی بۆی نارد وبوو به پیغهمبهر وپشتیوانی لیبی کرد وپارمهتی دا ئه ویش به بهخشینی چهندهها ئایهت و نیشانه وموعجیزه وله مهزنتزینیان قورئانی پیرۆزه که مهزنتزین ئایهت وموعجیزهی پیغهمبهرانه وموعجیزهیه که که ههتاوهکو ئه مرپۆ ماوهتهوه، وکاتیک خوای گهوره ئاینهکهی بۆ کامل کرد وپیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم- ئاینهکهی وهکو خۆی به کاملی وجوانی گهیاوند له تهمهنی شهست وستی سالیدا کۆچی دوایی کرد وله شاری مهدینه له گۆر دانرا، وپیغهمبهر موحهمد -صلی الله علیه وسلم- کۆتا پیغهمبهره که خوای گهوره ناردی به هیدایهت وپروشنایی وئاینی ههق بۆ ئه وهی خه لکی دهر بهییت له تاریکایی کوفر وبت په رستی ونه زانین بۆ روشنایی ونوری ته وحید (یه کخوا په رستی) وئیمان، وخوای گهوره شاهیدی بۆ داوه که ناردوو بهتی بۆ بانگهوازی کردن بۆ لای خوای گهوره به ئیزنی ئه وزاته مهزنه.

۲۶. وشه ریهتی ئیسلام که موحهمد -صلی الله علیه وسلم- پیتی هاتوووه کۆتا په یام وشه ریهتی خودایه، وشه ریهتیکه له ئه وپه ری کاملیدایه له هه موو روانگهیه که وه، وهۆکاری چاکبوونی دینداری ودونیای خه لکیه، وبه پلهی یه کهم پارێزگاری دهکات له: ئاینی خه لکی، وخوینیان (نهفسیان)، وسامانیان، وئهقلیان

ونهوه کانیان، وئاین وشه ربه تى ئىسلام هه لوه شين ره وهى هه موو ئاين وشه ربه ته کانی پيشووه (واته: ناييت چيتر شه ربه ت وئاینه کانی پيشووتر په يره وکرده وه يان پي بکريت)؛ هه روه کو چوَن شه ربه ت وئاینه کانی پيشووتر په کتريان هه لوه شان دنه وه له روانگه ي په يره وکردن وکرده وه پي بکردن.

۲۷. له رۆژى قيامه تدا؛ خواى گه وره - سبحانه و تعالى - هيچ ئاينىک قبول ناکات جگه له ئاينى ئىسلام، ئه و ئىسلامه ي که موحه مه د - صلى الله عليه وسلم - پيى هاتووه، وهه رکه سيک شوينى ئاين وه برنامه يه کى تر بکه وي ت جگه له ئىسلام ئه و لايى قبول ناکريت وله دؤراوه کان ده بيت له رۆژى قيامه تدا.

۲۸. قورئانى پيرو ز کتبيى خودايه که به وه حى ناردى بو پيغه مبه ر موحه مه د - صلى الله عليه وسلم - و ته ي خوداي په روه ر دگارى هه موو بوونه وه ره کانه، و خودا رکابه رايه تى مرو ف و جنو که کانی کرد که کتبيىک به يئن وه کو قورئانى پيرو ز و رکابه رايه تيه که به رده وامه هه تاوه کو ئه مرو، و قورئانى پيرو ز وه لامى زور پر سيارى گرنگ ده داته وه که جيگاي سه رگه ر داني و سه رسورمانيه له لاي مليونه ها مرو ف، و قورئانى پيرو ز پاريزراوه هه تاوه کو ئه مرو به و زمانه ي که پيى دابه زيووه ئه ويش زمانى عه ره بيه و ته نانه ت پي تي کيشى لى که م نه بووه ته وه و چاپکراوه و بلا و کراوه ته وه، و کتبيىکى مه زنه و پره له مو عجزه و ده بيت مرو ف بيخويني ته وه يان و اتا وه رگي راوه کانی بخويني ته وه، وهه روه ها سونه تى پيغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - و فه رمووده کانی و فير کردنه کانی و سيره تى پاريزراوه و گي ر د راوه ته وه بو مان به پيى زنجيره يه ک له گي ره وه ي متمانه پي کرا و وله چهنده ها کتبيدا چاپکرا و به زمانى عه ره بى ئه و زمانه ي که پيغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - قسه ي پيى کردووه و وه رگي ر د را و ن بو سه ر چهنده ها زمان له جيهاندا، و قورئانى پيرو ز و سونه تى پيغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - تا که سه رچاوه ن بو ئه حکام و ياسا کانی ئاين وشه ربه تى ئىسلام، و ناييت

کرده‌وهی ئه‌و تا‌کانه‌ی که خۆیان ده‌ده‌نه پال ئیسلام وه‌کو سه‌رچاوه دابنرین؛ به‌لکو تا‌که سه‌رچاوه که ده‌بیته لیبیه‌وه فیری ئه‌حکامه‌کانی ئاینی ئیسلام بین بریتیه له وه‌حی خودا: قورئانی پیروز و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-.

۲۹. وئاینی ئیسلام فه‌رمان ده‌کات به‌چاکه‌کار بوون به‌رامبه‌ر دایک و باوک، ئه‌گه‌رچیش مسوولمان نه‌بن، وئاموژگاری کردووه به‌په‌روه‌ده‌کردن وئاموژگاریکردنی مندالان.

۳۰. ئاینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به‌دادپه‌روه‌ر بوون له‌وته وکرده‌وه‌دا ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ر دوژمنانیش بیت.

۳۱. ئاینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به‌چاکه‌کار بوون به‌رامبه‌ر به‌هموو بوونه‌وه‌ره‌کان، و بانگه‌شه‌ده‌کات بۆ ره‌وشت وکرده‌وه‌ جوانه‌کان.

۳۲. وئاینی ئیسلام فه‌رمان به‌ره‌وشته‌جوانه‌کان ده‌کات وه‌کو راستگویی وپاراستنی سپارده‌(ئه‌مانه‌ت) وداوین پاکی و شه‌رم کردن وئازایه‌تی و به‌خشنده‌یی و به‌خشین و پڕیزلینان و یارمه‌تیدانی خاوه‌ن پئویسته‌یه‌کان و یارمه‌تیدانی که‌سانی لیبیه‌وماو و تیرکردنی برسیه‌کان و چاکبوون به‌رامبه‌ر دراوسی و گه‌یانندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و نه‌رم و نیانی به‌رامبه‌ر ئاژه‌له‌کان.

۳۳. وئاینی ئیسلام شته‌پاکه‌کانی هه‌لآل کردووه له‌خواردن و خواردنه‌وه‌کان و فه‌رمانی کردووه به‌پاک‌کردنه‌وه‌ی دَل و لاشه‌ و مال، وهاوسه‌رگیری هه‌لآل‌کردووه، و به‌هه‌مان شیوه‌ فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ران کردووه -علیهم السلام-، بۆیه‌ ئه‌وان ته‌نها فه‌رمانی شتی پاک به‌خه‌لکی ده‌که‌ن.

۳۴. وئاینی ئیسلام ئه‌و تاوانانه‌ی هه‌رامکرد که به‌بنچینه‌ی هه‌رامکراوه‌کان داده‌نریت وه‌کو: شیرک وهاوبه‌شدانان بۆ خودا و کوفر و بیباوه‌ری، وبت په‌رستی، و قسه‌کردن به‌ناوی خوداوه‌ به‌بی‌زانست، و کوشتنی منداله‌کان، و کوشتنی ئه‌و

نهفسانهی که کوشتنیان حهرامکراوه، وخرابهکاری نانهوه لهسه زهویدا، وتاوان وخرابه ئاشکرا ونهینیهکان وزینا کردن ونیربازی، ومامه لکردن به رپبا (سوو)، وخواردنی گوشتی ئاژه لئی مرداره وه بوو (جگه له ئاژه لانی نیوده رپبا وکوله)، وخواردنی گوشتی ئه و ئاژه لهی بۆ -له بهر- بته کان وگۆره کان سه ربراره، وخواردنی گوشتی به راز، وهه موو شته پیس وبۆگه نه کان، وخواردنی مائی هه تیوه کان، وفیلکردن له ته رازوو وکیشان، وپچراندنی په یوه ندی خزمایه تی، وپیغه مبه ران - علیهم السلام- کوک ویه ک دهنگن سه بارهت به حه رامکردنی ئه م تاوانه حه رامکراوه کانه.

۳۵. ئاینی ئیسلام به شیوه یه کی گشتی نه هی له هه موو ره وشتیکی خراب وناشیرین ده کات وه کو درۆ وفیل وسته م وخیانهت و(پیلانگیری شه ر وخرابه) ودزی وسته م وده سندرئیزی وهه موو ره وشتیکی چه وت وپیس وبۆگه نی تر.

۳۶. ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له و مامه له داراییانه ی که رپبا (سوو) یان زیان یان سته م یان فیل یان هۆکاره بۆ تووشبوون به زیان وکاره ساتی گشتی بۆ سه ر کو مه لگا وگه ل و تاکه کان.

۳۷. یه کیک له ئامانجه کانی شه ر یه ته ی ئیسلام بریتیه له پاراستنی ئه قل و حه رامکردن وقه ده غه کردنی هه رشتیکی ببته هۆی تیکچوون ونه مانی ئه قل وهۆش وه کو مه ی خواردنه وه (خواردنه وه ی سه رخۆشکه ره کان)، ئیسلام ئاینی وه کو ره وشنکه ره وه ی رپبازی ئه قل ناساندوه؛ بۆ ئه وه ی مرۆف خودا بپه رستیت به چا ورۆشنی وزانسته وه، وشه ر یه ته ی ئیسلام باسی ئه قل وهۆشی به مه زن داناوه وهه بوونی ئه قل وهۆشی به مه رج داناوه بۆ واجب بوونی ئه رکه شه رعیه یه کان (ته کلیفه شه رعیه یه کان)، وئه قلی ئازاد کرد له کو ت وزنجیری خورافیات وبت په رستی، له ئاینی ئیسلامدا هیچ نهینی وحوکمیک نییه که تابهت بیت به چینیکی

دیاریکراو جیا له چینه کانی تر، وهه موو حوکم وشه ريعت وياسا کانی ئاینی ئیسلام
ئه قلی سه لامهت وته ندروست قبولی ده کات ودانی پيدا ده نییت، چونکه ئه
حوکمانه ئه وپه ری دادپهروه ری وحیکمه تی تیدا یه.

۳۸. ئه گه شوینکه وتووای ئاینه پوچه له کان درک نه کهن به و دژیه کی
وشتانه ی که له ئاینه پوچه له که دا هه یه که ئه قلی سه لامهت ره تی ده کاته وه ئه و
پیاوانی ئاینه که شوینکه وتووای به وه هه لده خه له تینن که ئاین له سه ره وه ی ئه قله
وئه قل بوی نییه له ئاین تیگات ودرکی پییکات، به لام ئیسلام ئاینی وه کو ریگایه کی
رؤشنا بو ئه قل داناوه که به هوییه وه ئه قل ریگا ومه به سستی خوی ده زانییت له م ژیا نه دا،
وئاینه پوچه له کان ده یانه ویت مرؤف واز له ئه قل بهییت وشوینیان بکه ویت، وئاینی
ئیسلام ده یه ویت مرؤف هوشی بیته وه وئه قلی به کار بهییت بو ئه وه ی هه قیقه ت
وراستیه کانی بو ده ر بکه ویت به و شیوه یه ی که هه یه.

۳۹. ئاینی ئیسلام زانستی راست ودروست به مه زن داده نییت وهانی گه پرانی
زانستی ده دات که دوور بییت له هه و وئاره زوو، وبانگه شه ده کات بو تیروانین
وبیرکردنه وه له ده روون و لاشه ی مرؤف وگه ردوون وبوونه وه ره کان وئه و شتانه ی له
ده وروپشتمان، وده ر نه جومه راست ودروسته کانی زانست تووشی هه یچ پیکدادانیک
نابن له گه ل ئاینی ئیسلامدا.

۴۰. وخوا ی گه و ره ته نها کرده وه کان (په رسته کان) له ئه و که سانه قبول ده کات
که باوه ریان به خودا هیناوه ومله که چی فه رمانه کانی بوون و باوه ریان به پیغه مبه ران
هیناوه - علیه م السلام- وخوا ی گه و ره ته نها ئه و کرده وانه (په رسته نانه) قبول ده کات
که له شه ر یعه تدا فه رمانی له سه ر داوه، بویه چون مرؤف کوفر و بییاوه ر ده بییت به
خوا ی گه و ره وه یوا ی ئه وه یه که پاداشتی بداته وه؟ وخوا ی گه و ره ئیمان و باوه ری هه یچ

که سیک قبول ناکات ئەگەر باوهری به هه موو پیغه مبه ران نه بیته -علیهم السلام-
وده بیته باوهری به کۆتا پیغه مبه ریش بیته که موحه مده ده -صلی الله علیه وسلم-.

٤١. ئامانجی هه موو په یامه کانی خودا بریتیه له وهی: که ئاینی هه قی خودا
مرۆف بهرز وبلند وبالا بکات که مرۆف ته نهها بهندهیه کی دلسۆزی پهروه ردگاری
هه موو بوونه وه ره کان بیته وئهم ئاینه مرۆف رزگار ده کات له کۆیلایه تی و به ندایه تی
کردن بۆ مرۆفه کان و بۆ ماده و بۆ خورافه ت، ئاینی ئیسلام -ههروه کو ده بیینین-
بانگه شه ی ئەوه ناکات که مرۆفه کان بیگه ردن و دوورن له که موکورتی وله ئەوپه رپی
کاملیدان و مرۆفه کان بهرز ناکاته وه بۆ سه ره وه ی پله و یایه ی خۆیان به شیوه یه ک که
په رسترا و پهروه ردگار و خودا.

٤٢. خوی گه وه له شه ریه ته که یدا ریگه ی داوه به ته وبه کردن: که ئەمیش
بریتیه له گه رانه وه ی مرۆف بۆ لای پهروه ردگار و وازه ینان له تاوان و گونا هه کان،
و مسولمان بوون و په پیره کردنی ئاینی ئیسلام هۆکاره بۆ لیخۆشبوون له هه موو تاوان
و گونا هه کانی پیشوو، وهروه ها ته وبه کردن هۆکاره بۆ لیخۆشبوون له هه موو تاوان
و گونا هه کانی پیشوو، بۆیه پیویست ناکات تاوان و گونا هه کانی لای هیچ یه کیک له
مرۆفه کان باس بکات ودانی پیدا بنیته له لای ئەوان.

٤٣. له ئاینی ئیسلامدا په یوه ندی نیوان مرۆف و خودا په یوه ندیه کی
راسته و خۆیه، بۆیه مرۆف پیویستی به هیچ ناوه ندیک -واسته یه ک- نییه بۆ پارانه وه
وداوا کردن و په رستنی خودا، ئاینی ئیسلام قه ده غه ی ده کات که مرۆف بکریته خودا
یان هاوبه ش و شه ریکی خودا له پهروه ردگاریتی و په رستنیدا (ئولو هیه تدا :
خودایه تیدا).

٤٤. له کۆتایی ئەم په یامه دا ئەوه به بیرری خه لکی ده هییننه وه که خه لکی
سه ره رای جیاوازی سه رده م و گه ل و شوینی نیشته جیبوونیان به لکو هه موو

کۆمەلگەى مەرفاىەتى جىاوازه له بۆچوون ومەبهسته كانى وجىاوازه له ژىنگە
 وكردهوه كانى بۆيه پيويسته كه هيداىه تىك هەبىت ئاراستهى بكات و رىكخسته يه ك
 هەبىت كۆيان بكاته وه ودهسه لاتدارىك هەبىت بىناپار تىزىت، بۆيه پىغەمبەران -
 عليهم الصلاة والسلام- ئەمەيان جىبه جى دەكرده به وه حى خودا -سبحانه وتعالى-
 وخەلكيان هيداىهت دەدات بۆ رىگاى خىر و رىنموىنى وخەلكيان كۆده كرده وه
 له سەر جىبه جىكردى شەرىعه تى خودا وله نىوانىاندا به هەق حوكم وفەرمانەرە وایان
 دەكرده ئەمەش هۆكارى ئەوه بوو حال وگوزەرانىان باش بىت به پىي وه لامدانه وەيان بۆ
 بانگەوازى پىغەمبەران ونزىكيان له سەرده مى ناردنى په يامە كانى خودا، وخواى
 گەوره په يامە كانى كۆتايى پىه پىنا به كۆتا په يامى پىغەمبەر موحه مەد -صلى الله عليه
 وسلم- ومانه وهى بۆ نووسى وكردىه به هۆكارى هيداىه تەدان ورەحمەت ونور
 ورۆشنايى ورىنموىنى كردن بۆ سەر ئەو رىبازەى كه مەرفۆ نرىك دەكاته وه له خودا.
 ٤٥. بۆيه ئەى مەرفۆ بانگت دەكەم بۆ ئەوهى خۆى يه كلایى بكەىته وه له
 پىناو خواى گەوره به راستگۆيىه وه وخۆت به دوور بگرت له لاسايى كردنە وه وخوو
 ونەرىت، وىزانىت له پاش مردنت بۆ لای پهروهردگارت دەگەر پىته وه، وسەيرى نەفس
 ولاشەى خۆت بكەىت وسەيرى گەردوون بكەىت، ئەگەر مسولمان بىت ژىانت
 خۆش دەبىت پىش خۆشى نەبراوى رۆژى دوايى، وئەگەر وىستت بىت به مسولمان
 ئەوا تەنھا له دلەوه وبە زمانىش ئەم شاهىدىه بەدەىت: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد
 أن محمداً رسول الله) واتە: (شاهىدى دەدەم ودانىپىدا دەنىم كه هىچ په رستراوىك
 هەق وراست نىبه كه شايەنى په رستن بىت جگە له الله، وشاهىدى دەدەم ودانىپىدا
 دەنىم كه موحه مەد نىردراو وپىغەمبەرى خودايە)، ودهبىت بىباوەر بىت به په رستنى
 هەرشتىك يان كه سىك جگە له خواى گەوره، وباوەر ت به وه هەبىت كه خواى
 گەوره له پاش مردنمان هەمووى زىندوو دەكاته وه له نىو گۆرەكانە وه ولىپرسىنە وه

ویاداشت وسزا هق وراستییه، ئەگەر ئەم شاھیدییه بەدیت ئەوا تۆ مسوڵمانیت، وله پاش ئەمه دەبیّت خودا بیهرستیت بهو شیوهیهی له شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا هاتوو له گرنگترین په‌رسته‌نه‌کانیش که پایه‌ی ئیسلامن: نوێژ کردن، پۆژوو گرتن، زه‌کاتدان، وحه‌ج‌کردن بۆ مالی خودا ئەگەر له تواناتدا هه‌بوو.

میژووی چاپ: ۱۹-۱۱-۱۴۴۱

نوسینی: مامۆستا دکتۆر/ محمد عبدالله السحیم

مامۆستای عه‌قیده (بیروباوهر) له به‌شی خوێندنه‌وه ئیسلامیه‌کان (له پیشوودا)

کۆلیژی په‌روه‌رده، زانکۆی (المکه سعود)

ریاز، شانشین عه‌ره‌بستانی سعودیه